

1. Kerstvakantie!

Yes! Vakantie! Eindelijk! Vanmiddag lekker vrij. En morgen logeren bij opa en oma.

Mirthe stormt de schooldeur uit en rent het schoolplein af. Gelukkig, mama staat al bij het hek te wachten. Haar kleine broertje Erik ligt zeker lekker in zijn bedje te slapen. Vlug springt ze op de bagagedrager. De fiets wiebelt gevaarlijk.

‘Hé, ho eens even!’ moppert mama. Ze kan nog net voorkomen dat ze samen onderuitgaan. Dan haalt ze haar hand door Mirthes donkere haar. ‘Hoe was het op school?’

‘Het laatste uur mochten we een spelletje doen en de juf heeft voorgelezen.’

‘En voor de rest?’

‘Niks aan.’

‘Dat klinkt niet erg vrolijk!’

Mirthe haalt haar schouders op en bromt: ‘Mmm’. Nu even niet over school praten.

‘We rijden eerst even langs de fietsenmaker’, zegt mama terwijl ze de straat uit fietst.

‘Hij heeft gebeld dat je fiets klaar is.’

Even later fietst Mirthe op haar eigen fiets met mama mee naar huis.

De tafel staat al gedekt, ziet Mirthe als ze thuis zijn. Voor twee personen. Haar zusje Roos blijft op school eten. Zij heeft op vrijdagmiddag wel school. Mirthe doet vlug haar jas uit en kruipt achter de computer. Mama is nog even in de keuken bezig. Algauw is Mirthe verdiept in een rekenspelletje. Leuk is dat, om zo sommetjes te maken. Als je er een heleboel goed hebt, krijg je een ster. En als je tien sterren hebt, kun je een heel leuk spelletje spelen. Ze is er best goed in.

‘Surprise!’ klinkt het ineens achter haar. Mama komt de keuken uit. In haar hand heeft ze een bord met tosti’s. ‘Kom je zitten, Mirthe? Dan kunnen we beginnen.’

Dat laat Mirthe zich geen twee keer zeggen. Ze sluit de computer af en gaat tegenover mama aan tafel zitten.

Als mama gebeden heeft en Mirthe haar eerste hap genomen heeft, zegt ze met volle mond: ‘Lekker! Wat betekent ‘surprise’ eigenlijk?’

‘Dat is een Engels woord’, legt mama uit. ‘Het betekent ‘verrassing’.’

‘Op school moeten we ook Engels leren’, vertelt Mirthe. ‘Best moeilijk! Als de juf Engels praat, begrijp ik helemaal niet wat ze zegt!’

‘Weet je al wel een paar Engelse woordjes?’ vraagt mama.

Mirthe giechelt. ‘Ja! ‘Miss’ betekent juf. De juf is dus een beetje mis!’

Mama moet er ook om lachen.

Mirthe vertelt verder: ‘Raam is ‘window’ en dan moet je ‘oewindow’ zeggen van de juf. Deur is ‘door’, maar daar gaat mijn tong helemaal van in de knoop!’

Terwijl ze gezellig kletsen, smullen ze samen van de heerlijke tosti’s.

Na het eten vraagt Mirthe: ‘Mam, mag ik straks uw zusterschort? Ik wil ziekenhuisje gaan spelen.’

‘Ja hoor, als je mij helpt om de tafel af te ruimen, gaan we zo samen naar zolder.’

‘Yes!’ glundert Mirthe, ‘dat is ook Engels en het betekent ja.’

‘Dat wist ik nou nog niet!’ plaagt mama.

Op zolder staat een grote, houten kist. In die kist bewaart mama allerlei dingen van vroeger. Ook de zusterschort van oma Visser. Zij is vroeger verpleegster geweest. Mirthe heeft daar foto’s van gezien, heel oude, bruine foto’s. Oma droeg een wit kapje op haar hoofd, maar dat kapje is er jammer genoeg niet meer. Onder in de kist liggen oude, witte lakens. Het is leuk

om daarmee te spelen. Ze voelen lekker stijf aan en kraken zo fijn als je ermee bezig bent.

Als mama en Mirthe de spullen op zolder gevonden hebben, gaan ze naar Mirthes kamer. Mama helpt haar om van de slaapkamer een ziekenhuis te maken. Daarna knoopt ze de schort bij Mirthe van achteren dicht. 'Tevreden?'

Mirthe knikt heftig en mama gaat weer naar beneden. Ziezo, nu is ze er klaar voor. Haar slaapkamer is een ziekenzaal geworden en met haar schort om is ze een echte zuster! Wacht, ze moet nog een naambordje maken.

'Mam, heeft u een stuk papier?' roept ze boven aan de trap.

'Kom maar halen! Jij hebt nog jonge benen!' klinkt het vanuit de keuken.

Mirthe roffelt de trap al af. Ze zoekt een dikke stift en plakband in het laatje van het gangkastje. Uit de printer in de kamer pakt ze een wit vel papier.

Met het puntje van haar tong tussen haar lippen schrijft ze: *ziekunhius*. Dan rent ze de trap weer op. Ze hangt het papier op haar slaapkamerdeur. Hèhè, nu kan ze eindelijk aan het werk. Met een ernstig gezicht pakt ze haar dokterspulletjes en onderzoekt

haar patiënten. Ze verbindt wonden en geeft prikken. 'Hoi Mirthe, ben je nou alweer ziekenhuisje aan het spelen?'

Roos kijkt even om het hoekje van de slaapkamerdeur.

'Ja, doe je mee?'

'Nee, geen zin.' Roos houdt een puzzelboekje omhoog en gaat dan tegen de verwarming zitten. 'Ik ga lekker puzzelen.'

Allebei vergeten ze de tijd, zo ingespannen zijn ze bezig. Het wordt zelfs al een beetje donker. Als Mirthe opstaat om de lamp aan te doen, hoort ze een auto de straat inrijden.

Zal dat papa al zijn? Er komen niet zo veel auto's in deze straat, want hij is doodlopend. Aan het begin van de straat staat een blauw verkeersbord. 'Woonerf' betekent dat.

Mirthe kijkt door het raam naar beneden. Ja, het is papa. Hij is al uitgestapt. Ze klopt op het raam. Hij hoort het en zwaait. Mirthe zwaait terug. Dan gaat ze weer terug naar haar patiënten.

'Mirthe, wat wil je eten?' hoort ze mama onder aan de trap.

O ja, dat hoort bij de eerste vakantieavond. En bij je verjaardag. 'Uuuuuhm ...' roept ze.

'Dat heb ik niet', grapt mama.

Mirthe lacht. 'Pannenkoeken!' bedenkt ze dan vlug.

'Waarom mag Mirthe eerst kiezen?' vraagt Roos als ze een uurtje later aan tafel zitten. Op tafel staat een bord met dampende pannenkoeken. Mirthe snuift. Het ruikt heerlijk!

'Deze keer begin ik met de jongste', antwoordt mama. 'Dan moet Erik kiezen, die is nog maar vijf maanden', vindt Mirthe. 'Dat wordt dan ... melk!'

Mama lacht. 'Dat komt dan goed uit, want ik heb voor jullie allemaal een glas melk bij de pannenkoeken. En jij bent morgen aan de beurt om te kiezen, Roos.'

Ze smikkelen van het heerlijke eten. Wat kan mama toch lekker bakken.

'Wie wil Erik de fles geven?' vraagt mama na het eten. Ze heeft Erik op haar arm.

Mirthe springt op. 'Ik!' Ze is net iets eerder dan haar zusje en neemt haar broertje van mama over. Heerlijk, dat warme lijfje in haar armen. Ze kan haar ogen niet van zijn gezichtje afhouden terwijl hij drinkt. Zij wil ook moeder worden als ze groot is!

Roos zit naast haar op de bank en kijkt even mee.

Als Erik een boertje heeft gelaten en in de box ligt te spelen, kijkt Mirthe om zich heen. Vanavond mag ze

lang opblijven. Wel tot negen uur. Wat zal ze gaan doen? Nog even ziekenhuisje spelen of ... Roos is weer verdiept in haar puzzelboekje, maar daar heeft Mirthe geen zin in, veel te moeilijk!

Ineens verschijnt papa's hoofd om het hoekje van de kamerdeur. 'Jassen aan, meiden!' zegt hij vrolijk.

Verwonderd kijkt Mirthe haar vader aan. Wat is dat nu? Ze hoeven vanavond toch niet weg?

Als ze naar de keuken loopt, ziet ze dat hun oppas Marieke net is binnengekomen. En papa en mama hebben hun jas al aan.

'Fijn dat je een uurtje kunt komen', zegt mama tegen Marieke. 'We hebben een leuke verrassing voor de meisjes.'

'Wat dan?' vragen Mirthe en Roos tegelijk.

Mama lacht geheimzinnig. 'Kom maar mee, dan zien jullie het vanzelf.'

Ze stappen in de auto. Ze rijden het woonerf uit en nemen de hoofdweg naar het centrum. Een tijdje later parkeert papa de auto bij het winkelcentrum. Wat willen papa en mama daar? De winkels zijn toch niet open? Nee, ze zijn nog niet eens open geweest. Het centrum is pas klaar. Er zijn wel heel veel mensen nu. Wat is er aan de hand? Met z'n vieren lopen ze naar de ingang.

Ineens begint het ergens heel hard te knetteren. Mirthe stopt haar vingers in haar oren. Maar papa pakt haar handen vast en zegt dicht bij haar oor: 'Kijk eens naar boven.'

'Ooooooh! Wat mooi!' Mirthe staat met open mond te kijken. Vuurpijlen spatten boven het winkelcentrum uit elkaar. De lucht is gevuld met prachtige kleuren. Maar wat raar, het is toch nog geen oudejaarsavond? Ze kan het niet vragen, want er is te veel lawaai om haar heen. Dan wordt het lawaai langzamerhand minder. Op een klein podium staat een meneer met een groot apparaat aan zijn mond.

Mirthe stoot Roos aan. 'Waarom heeft die man die toeter voor zijn gezicht?'

Roos moet lachen. 'Dat is geen toeter, joh! Dat heet een megafoon!'

Mirthe krijgt een kleur. Is het erg dom dat ze dat nog niet wist? Dan hoort ze een stem die een beetje vreemd klinkt. 'Dames en heren, met dit vuurwerk is het nieuwe winkelcentrum geopend!'

Maar de verrassing is nog niet voorbij. Samen met papa en mama lopen ze naar een kraampje op het parkeerterrein. Alle kinderen krijgen daar een suikerspinner. Gratis, zomaar voor niks! Smikkelend van het zoete goedje lopen ze even later weer naar de auto.

Mirthe knijpt in papa's hand. Wat een fijn begin van de vakantie! En morgen mag ze logeren bij opa en oma. Helemaal alleen!